

TROBALLA ARQUEOLÒGICA A SANT PERE DE RIUDEBITLLES

Fa un parell d'anys, més amunt de cal Bessó, un veí de Sant Pere, el Sr. Guillem Rovira, va observar, enmig d'una gran roca vora el camí, una veta de pedra de diferent color que li va cridar l'atenció. La roca es trobava situada al costat mateix del camí i estava composta per diferents tipus de pedres, però el fet que hagués plogut feia poc hi feia destacar una peça blanquinosa, allargada, que al nostre caminador li va semblar que podia ser ben bé un os (!). Donat que ell, com molts d'altres, no hi entenia prou per poder valorar l'abast de la troballa, va decidir contactar amb l'Antoni Freixes per intentar que algú del ram pogués estudiar-ho. I així va ser com el Sr. Magí Miret, del Servei d'Arqueologia de la Generalitat i el Sr. Salvador Moyà, de l'Institut Crusafont van visitar la zona per observar la troballa.

Després d'aquesta primera visita, es va decidir analitzar més a fons tota la peça, ja que a més a més de la veta que semblava més clarament un os, al costat hi havia fragments d'altres ossos i així va ser com entre el 21 i el 22 de juny de 2004 es va fer una intervenció d'urgència per protegir i recuperar les restes. Aquesta intervenció va consistir en delimitar geogràfica i geològicament el punt de la troballa i després procedir a traslladar tota la peça a un lloc més adequat per analitzar-la, situar-la cronològicament i saber-ne la procedència. El procés d'emalatge i trasllat del bloc de pedra va ser laboriós i delicat, ja que es va haver d'aïllar tot el bloc de pedra, netejar-ne els contorns, consolidar la peça procurant que el consolidat s'infiltrés en els ossos que afloraven i en el sediment que els envoltava. Per embolcallar el bloc de pedra es va haver de cobrir amb paper d'alumini, embolicar amb cartró i aplicar poliuretà espumable entre el paper d'alumini i el cartró.

No cal dir que tota aquesta feina la van fer persones especialitzades, dirigides per l'arqueòleg Bernat Vila. Finalment el bloc es va traslladar amb l'ajut de l'excavadora de l'Antonio Escalona a dalt d'un camió i va ser transportat al local que l'empresa Arqueociència S.L. té a Manresa per al seu anàlisi.

En una primera conclusió, sembla que es tracta d'un os, una escàpula, d'un vertebrat de mida força gran. Podria ser un animal de la família dels proboscidis (un elefant o un rinoceront) que es passejava per cal Bessó fa uns 2 o 3 milions d'anys. Ara haurem d'esperar els resultats definitius que dataran i especificaran més detalladament l'animal que es tracta.

El principal valor de troballes com aquestes no és l'objecte en si, sinó que ens ajuden a conèixer com eren aquests entorns en la prehistòria, els animals que hi havien i els canvis en la forma del territori.

I ja ho sabem... estiguem alerta quan passegem pels voltants de Sant Pere, no sigui que trobem restes de la trompa del nostre elefant!